

Այլ զեւսածին բան չինուելու կազմուելու կարօտ է, բան մը չէ եղածու տակաւին չեն ամաշել անտէր ոյր կեզծ ուշադիր խօսքերով կը խաբեն ժողովուրդը ։ Բաւան տարին անհայտ, նշյն բանը կ'ըսեն լին ամենանօր, որ ազգային ներքին շահերը խնամելու կոչուեցան ։ Դա

Պատրիարքը դնաց՝ անիշխմուն-
թիւնը եկաւ, կ'ըսէն մեզն շատե-
րը Կ'ոչէինք զգիտութիւն անիշ-
խմունթիւնէ երբ ազատեցում ազ-
գէն Դատարարներն իրենց գահին
վրայ դառնում ատեն որ գործերը
կարգադրուեցան, որ խնդիրները
կուռուցանէ ե խառնաբառ վիճակի
մը մէջ մտան Ե թնչ աղբու աշակ-
ցութիւն գաւառներէս ազգէն, ժա-
րոյթիւնքն ե Տարուսաններն զորս
պէտք է խոստովանել թէ կը շուշե-
քիչ մը Ե Այդ յանցանք մը չէր սո-
ւորն, իշխանութիւն, ալ ինչպէս է
պատրիարքութիւնն ալ, պէտք է
իրեն յիշարար մը ստեղծել. նե-
ցում կ'ըստ է այն, հաստատ-
թեան պէտք ունի:

Որպայան ներքին ստուգիւ աչ-

Ազգանկարողացման դրաթիւինն ստաղծել լաւ է, բայց նորքան անհրաժեշտ է կեդրոնէն եկող զարկը: Պատարիարքները կամ Պատարարութիւնը զիստաւոր զգալանակն են վարպետան մեքենային: Բայց քանի որ մեքենան տրակաւն չէ՝ կազմաւորում կամ կատարելագոյն, — նախ Պատարարքը պէտք է ինքն իւր ձեռքով յարարէ, ուղղէ, լայն տեղ մեքենան, որպէս զի յետոյ իւր ազգեցեղ, թիւնը կայանայ անոր ամեն մասունքնէն վրայ: Ինքեզքեզը: Պատարարութիւնը նմանապէս պէտք է որ բարդապէս աւելն մեծ պատկաւաւոր մը ազգէ իւր չափը: Ներքէն ամեն կերպիւ վառաւոր Պատարարք մ'էր արդարեւ, սակայն ընդհանրապէս մեր Պատարարքները տկար կողմ ունեւն: Եթէ հպարտութիւնը չեն թողն, շատ հանգուրժայ կը լինէ միշտ: Չենք սիրեր արժարարական Պատարարք մը, այլ մը զի տեղեկ կը թուի թէ առաջն ամենախաղը հպարտութիւն մը կը ըլլաւ: Ինքն վրայ կ'ընտան մեր Պատարարքներն հրաժարել տեղեկսի սուբյուրթ լինենք, որը ինչն ըստ ինքեան անմեղ է անստղծութենի: Բայց իրականպէս չեն ալ յարմարել Պատարարական արժանապատուութեան: Օրինակ համար, միշտ միւսին ամենը հաշիւ, ընթիւն կամ օժնէաները չէ որ վերականգնաբարձայ ինչ որ գիւրեմը հոգ կը բերէ: հարսանեաց կամ պատկիւր բարոյութեանց մասնակցելի հովուական դաւապան ի նկատն է եղալիս: Երանական խոյրի պաշտօն, գրեհատարան կանգնել զորհի մը մէջ է

Ինչ որ քիչ մը վերեւ կ'ընկնէր
 էր պէտք էր ընել Ներսէս Սրբա-
 անն, ինչ կրկնէր զանոնք և կ'
 անհարպարէր մայնս իբրեւ վարձ
 լոյ զոր թերեւս փորձելու թեաղ-
 անի Ներսէսի յաջորդներն՝ յայն-
 րէմ աշխարհ ելելու մը անկալու-
 ւեամբ։ Իսկ ի՞նչ Պետրոս[ի]նը
 երթէ ոչ ոք անգամ ալ Ներսէսի
 րամարտանուն որ պատահական-
 փուն մ'է, և չարի լինի Նարեկեղաւի
 յաճախողն հրամանն հարկն Սըր-
 անդնութիւն պայմանաւ կրնայ վե-
 աղաւանդ իւր աթոռն, այն է ե-
 ւախօթանութիւնն հետ համաձայ-
 լի գաւառիկներն արտաքսելու ըս-
 յիպոթիզանութեան վրայ, և գա-
 ալիկն ըսելով կ'իմանաք անոնք
 զքաղցի բռնէնքն և քնտրուած
 և լալայ սրտով զանգաւ կը վե-
 լի լի է իրենց ներկայութիւնը միայն
 սոյն և խաբան յարդգանելու կը
 անպէ՛տ աղբայն գործոյ բարեք
 արարութեան իւր կողմէն ազգն
 ոյ ամենէն ընդարձակ արածնու-
 լիւններ և զլուրտիկներն ըն-
 ղեւելու է Ս։ Պատարբքն, որ-
 քան զի վարդապետն գրուին ան-
 ամ, կամ՝ յատկապէս իւր նախա-
 ւանութեան ներքեւ կազմաւ ար-
 արեղայ կապիկ ժողովոյ մը գաւառ-
 ութիւնամբ, անխաղաղ բուստով
 լորերն այն գաղտնազոյլ գործու-
 լութիւններուն վրայ որոյնք աղբը
 եւ տաշտն ֆլուտուած է, պէտք է
 իւր ճանն իրենց թխտում տեղե-
 ւէն և պահանջն յանուն աղբին այն
 լուծարներն որոյ չէ լի աղբիւնն
 ի հաշիւն իսկ տեսած չէ՝ աղբը,
 անձանձնը իսկ զանոնք ուրին իւր-
 ամախաղաղութեան մը ձեռքով, որոյ
 անգամ պէտք է ընտրուին այնպի-
 ՚ն անձինք, որք անվիճալ պահած
 ին իրենց պարկեշտութիւնն և ան-
 զոտրտ իրենց համարը։ Պէտք է
 քաջանալ ընդհանի բացարձակացն
 արտաքսել իրազեկութեւ բարեկարգե-
 լու բոլոր Պատահալոյ տղային հա-
 տառութեանց ելելուտը, և զըն-
 ղեւելու զանոնք բաղկաւանութեան
 անհաշիւ մէջ։ Եւ արտօնակալ անոնք
 յաղորդութեան ամէն պատահական-
 անանց զէմ։ Եւ պէտք է ձեռք դրա-

իրը որդւոյնս ժամն հնչեց, Չեր
եման թիւր սաստիկ տարակուսա-
ց մէջ կնկաւ. կը կմէր բարդ
պարզերն իրականացունեն, նոյն
ի իրարու հակընդդէմ ելողներն
բաղդաւարտ այս վատասկ բաժն
քան զվար մարդոյ. Դժգոհներ
էար ի յարուցանել, բարեկամ-
ն է թշնամիներ ստանալ, ի հոր-
ն մարտաման զինադաւել, և
արարաւոր լծան վտանջ. յոնձն
նտուղ, այնպիսի բանե՛ր՝ յարցն նա
մեծախոյն ստարակի՛ց զգալու Յոյն-
սմ՝ վրայ հասան զիպուածք, ա-
րարել լծիւնք, անհիշողներէ բա-
նչկող լծիւնք, վերջապէս Դժան
հաջիկ զարմամար իմացան Նորին
հաջիկաւու լծան թաղանձ. ոյն մէկ
ուղաղութն լծէ Չեր պաշտօնն ա-
րարեալէ իւր յիստ արտունն պաշ-
տօն՝ զուսարու լծեան վերադարձն
ի յոխտ Չեր, և ապազայն նոր
սպարիդի մը. — չըհնդիդն այլաւ *

Բայց դուք կերթաք, Միլորտ,
 և կը ձգեք ինչպես ձգեցիք թա-
 փառացիք, և զգնի մի բարեկամ
 խնայ, եղիպատոս պարզ դիպու-
 լանս, յիշատակ մը պիտի մնա
 և խախտչավարական բարձր բաղ-
 ան մէջ դուք որ յոր յայտնութիւն
 զիւրեք. դուք թեթեւ երկրայա-
 նութեամբ մը զինեալ էք որ կը
 լէ տալով անձանց. Միւս կող-
 մէ, հաշակաւոր օրհնակներն
 Բաշտակիւն կը պարզեն քնն
 Տիւն, յիշեցունելով որ Աղեբեր-

